

DECLARAȚIE POLITICĂ

Prezentată de către: Senator Valentina - Mariana **ALDEA**

Circumscripția electorală nr. **42, București**

Senator independent

Ședința Senatului României din data de: **09.09.2026**

Titlu: O analiză greșită poate schimba viața unui pacient. Cine răspunde pentru rezultatele fals pozitive?

Doamnelor și domnilor senatori,

Ce îi spunem unui om care primește de la un laborator un rezultat pozitiv pentru o afecțiune gravă, trăiește zile întregi cu teama unui diagnostic, își repetă analiza într-un alt laborator și află că rezultatul este negativ?

Că a fost o eroare? Că se mai întâmplă? Că trebuie să mai facă o analiză, poate și o a treia, ca să afle care dintre rezultate este cel corect?

În România, pacienții apelează în fiecare zi la laboratoare private de analize medicale și plătesc pentru servicii de care depind diagnostice, tratamente și decizii care le pot schimba viața. Tocmai de aceea, situațiile în care un rezultat pozitiv este infirmat după repetarea aceleiași investigații într-un alt laborator nu pot fi tratate cu superficialitate și nici reduse la formula comodă că „orice test poate greși”.

Da, medicina de laborator are limite. Da, există teste de screening care necesită confirmare. Dar există și recoltare, identificarea probei, transport, depozitare, aparatură, reactivi, calibrare, procesare, validare și raportarea rezultatului. În fiecare dintre aceste etape există responsabilități concrete. Iar atunci când rezultatul transmis pacientului este greșit, trebuie să putem afla unde s-a produs eroarea și cine răspunde pentru ea.

Pentru pacient, un fals pozitiv nu este o simplă abatere statistică. Poate însemna panică, nopți nedormite, consultații suplimentare, alte analize plătite din propriul buzunar, investigații invazive și teama că suferă de cancer, de o boală infecțioasă sau de o altă afecțiune gravă. Uneori, până la infirmarea rezultatului, întreaga viață a celui om este pusă sub semnul unui diagnostic care nu există.

Și atunci întrebarea este legitimă: în cine să mai aibă încredere pacientul?

În primul laborator? În al doilea? Să meargă la al treilea? Câte analize trebuie să plătească un cetățean pentru a afla adevărul despre propria sănătate?

Nu discutăm despre un domeniu lipsit de reguli. Ordinul ministrului sănătății nr. 1.301/2007 prevede obligații privind managementul calității în laboratoarele de analize medicale, controlul intern al calității și participarea la evaluări externe. Există standarde de acreditare și există instituții cu atribuții în domeniu. Problema este ce se întâmplă atunci când, în ciuda tuturor acestor standarde, pacientului îi este eliberat un rezultat care ulterior nu se confirmă.

Avem nevoie să știm câte astfel de situații sunt sesizate anual. Câte reclamații privind rezultate eronate sau contradictorii primesc direcțiile de sănătate publică? Câte ajung la Ministerul Sănătății? Câte laboratoare sunt verificate în urma acestor sesizări? Câte neconformități sunt constatate? Câte sancțiuni sunt aplicate? Și, mai ales, pacientul este informat vreodată ce s-a întâmplat cu proba sa?

Dacă statul nu deține aceste date într-o formă centralizată, atunci avem o problemă suplimentară. Nu putem garanta calitatea unui serviciu medical dacă nici măcar nu știm dimensiunea reclamațiilor și a incidentelor care pun sub semnul întrebării rezultatele furnizate pacienților.

Mai mult, atunci când două laboratoare oferă rezultate contradictorii, povara nu trebuie aruncată exclusiv asupra pacientului. Nu este normal ca omul să fie cel care plătește din nou, caută alt laborator, solicită alte opinii și încearcă singur să descopere care rezultat este adevărat. Laboratorul care a emis un rezultat contestat trebuie să aibă o procedură clară de reverificare, iar pacientul trebuie să știe cui se poate adresa și în ce termen primește un răspuns.

Nu cerem imposibilul și nu pretindem că medicina poate elimina orice rezultat fals pozitiv. Cerem însă responsabilitate acolo unde există eroare, transparență acolo unde apar rezultate contradictorii și protecție reală pentru pacient.

Un laborator medical nu comercializează un produs oarecare. El furnizează informații pe baza cărora medicii stabilesc diagnostice, prescriu tratamente și recomandă intervenții. Tocmai de aceea, standardul de responsabilitate trebuie să fie pe măsura consecințelor.

Ministerul Sănătății trebuie să spună clar cum sunt monitorizate aceste situații, câte reclamații există, ce controale sunt efectuate și ce procedură concretă are la dispoziție un pacient care primește două rezultate incompatibile pentru aceeași analiză.

Pentru că atunci când o analiză greșește, nu greșește doar o cifră pe o foaie. În spatele acelei foi este un om. Iar acel om are dreptul să știe cine a greșit, de ce a greșit și cine răspunde.

Vă mulțumesc!

Senator independent
Valentina – Mariana ALDEA